

Győri Ítéltábla
Pf.IV.20.101/2011/8.szám

A Győri Ítéltábla a Szőlősi Ügyvédi Iroda által képviselt **felperesnek** a Vass Ügyvédi Iroda által képviselt **I.r. és II.r. alperesek** ellen 43.649.016,-Ft és járulékai megfizetése iránti perében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2010. október 13. napján kelt P.20.348/2007/78. számú ítélete ellen a felperes részéről 79., 80., 82. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I-II.r. alpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 635.000,- (Hatszázharmincötezer) Ft másodfokú perköltséget, viselje továbbá a fellebbezéssel felmerült költségeit.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Felperes kereseti kérelmében a Ptk. 339. §. és a Gt. 56. §. (3), (4) bekezdései alapján kártérítés jogcímén egyetemlegesen kérte I-II.r. alperesek kötelezését 43.649.016,-Ft, valamint ezen összeg után 2003. 11. 25. napjától törvényes késedelmi kamatok és perköltség megfizetésére.

Előadta, hogy az "A" Kft., amelynek tagjai és ügyvezetői az I-II.r. alperesek voltak 2003. szeptember 24. napján adásvételi szerződést kötött a felperessel 1800 tonna napraforgómag megvásárlására. A felek - személyes tárgyalásokat követően - 2003. október 28. napján írásban a napraforgó szállításának határidejét 2003. november 15. napjára módosították, míg a kikötött vételárat 53.750,-Ft / tonna + ÁFA összegben határozták meg.

Felperes 2003. november 5-én és 6-án összesen 890.689 kg napraforgót, 2003. november 12-én és 13-án 530.400 kg napraforgót szállított az "A" Kft. részére. A felperestől megvásárolt napraforgót alperesek cége értékesítette, amelyből összesen 97.316.723,-Ft árbevétele keletkezett.

A felperestől vásárolt napraforgó ellenértékét az "A" Kft. csak részben egyenlítette ki. 2003. december 1-én 20.000.000,-Ft-ot, december 4-én 10.000.000,-Ft-ot, december 17-én további 10.000.000,-Ft-ot, 2004. február 12-én pedig 2.00.000,-Ft-ot fizetett meg a felperes részére, így az "A" Kft.-nek a felperes felé fennálló összes tartozása 43.549.016,-Ft volt. Ezen összeget érvényesítette a felperes kereseti kérelmében az I-II.r. alperesekkel szemben.

Felperesi álláspont szerint az alperesek felelőssége a Gt. 56. §. (3)-(4) bekezdései alapján arra tekintettel állapítható meg, hogy I-II.r. alperesek, mint ügyvezetők tudatosan visszaéltek az "A" Kft. tagját megillető korlátozott felelősséggel, amikor a társaság vagyont a hitelezők rovására tudatosan csökkentették és saját céljaikra használták. A tőlük általában elvárható gondosság esetén tudniuk kellett volna, hogy általuk a "B"-vel és "C" vel kötött alábbi ügyletek következményeként a társaság a kötelezettségeit harmadik személyek részére nem lesz képes teljesíteni.

Az "A" Kft. 2002. október 10-én kötött szerződést a ... államban működő "B"-vel 7800 tonna ipari napraforgómag exportjára 245 euró / tonna áron 2003. január márciusi szállítási határidővel. Mivel az "A" Kft. a szállítást nem tudta teljesíteni, ezért 2003. március 31-én visszavásárlási szerződést kötött ugyanezen céggel, ugyanilyen mennyiségű napraforgómagra 255 euró / tonna áron. (59. szerződés) Az "A" Kft. a két szerződés különbözetét fizette meg a ...-i illetőségű cégnek. Az "A" Kft.-nek az ügyleten 78.000 euró vesztesége keletkezett.

2003. májusában az "A" Kft. további szerződéseket kötött a ...-i céggel 15.000 tonna étkezési búza, valamint 5000 tonna takarmánybúza értékesítéséről. A szerződéseknek az "A" Kft. eleget tenni nem tudott, ezért 2003. október 16-án született taggyűlési jegyzőkönyv szerint a társaság a szerződések visszavásárlásáról döntött. A visszavásárlási szerződések (77., 78. számú szerződés) megkötésére 2003. október 27-én került sor. A visszavásárlási szerződések alapján az "A" Kft. összesen ~ 57.000.000,-Ft összeget fizetett ki a "B" részére.

Felperesek kereseti kérelmükben az "E" igazságügyi szakértő szakvéleménye alapján arra is hivatkoztak, hogy az alperesek ügynöki jutalék címén összesen ~ 17.000.000,-Ft összeget fizettek ki a hivatkozott ...-i cégnek, amely összeg kifizetését csak részben igazolták az alperes által becsatolt szerződések.

Felperesek keresetük alátámasztásaként hivatkoztak arra is, hogy a 2003. július 16-án az "A" Kft. "C" montenegrói állampolgárral 800 tonna őszi káposztarepce vásárlására kötött szerződést 50.000,-Ft / tonna áron. A szerződés 5. pontjában a felek kikötötték, hogy a vevő az áru ellenértékéből 28.000.000,-Ft-ot az eladó számlája, valamint az ahhoz csatolt tárolóraktár által kiállított betárolási-bevételi bizonylat és a szerződés mellékletét képező tulajdonjog átruházó nyilatkozat beérkezését követően 8 banki nap alatt átutalással készpénzben egyenlítő ki. Az "A" Kft. 28.000.000,-Ft előleget fizetett ki a fenti szerződés alapján az eladó részére. "C" szerződésben vállalt kötelezettségeit nem teljesítette, a 28.000.000,-Ft előleg kifizetése ellenére a repceszállítás nem történt meg.

Felperes kiemelte, hogy az alperesi ügyvezetők súlyos gondatlansága állapítható meg annak alapján is, hogy a fizetésektelen helyzetben lévő, alultőkésített cégből rendszeresen tagi kölcsönöket vettek fel.

Hivatkozott felperes arra is, hogy az ügyvezetők megsértették a Gt. 132. és 166. §-ának rendelkezéseit, ugyanis a társaság nem rendelkezett két teljes üzleti éven keresztül a társasági formára előírt jegyzett tőkének megfelelő kötelező saját tőkével.

Alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték. Arra hivatkoztak, hogy az "A" Kft. gazdasági helyzetének romlása a 2003. évben bekövetkezett aszálynak, ebből következően a gabonapiac ingadozásának, valamint az euró-forint árfolyam ingadozásnak tudható be. Kiemelték, hogy hitelezőiknek és szállítóiknak részteljesítést nyújtottak. Utaltak arra, hogy 2003. decemberében jelentős összegű hiteleket vett fel a cég abból a célból, hogy beszállítói számláit kielégítse. A "D" Bank Rt. az alperest ebben az időszakban hitelképesnek minősítette.

Az "A" Kft. 2004.március 1. napján határozta el jogutód nélküli megszűnését. Felperes a végelszámoló felé 2004. március 9. napján hitelezői igényt jelentett be 43.549.016,-Ft tőke + késedelmi kamatok összegben. Figyelemmel arra,hogy a végelszámoló megállapította,hogy az "A" Kft. a hitelezői igényeket a társaság vagyonából nem képes kielégíteni, ezért a társaság ellen felszámolási eljárást kezdeményezett. A felszámoló 2005. május 2. napján kelt nyilatkozatában a felperesi társaság részére azt igazolta, hogy a felperes által a felszámoló felé bejelentett 43.649.016,-Ft tőkekövetelés, valamint kamatkövetelés a felszámolás alatt álló adós gazdálkodó szervezet vagyonából teljes egészében kielégíthetetlen.

Tényként állapítható meg, hogy a felperes 2004. május 3. napján tett feljelentése alapján I-II.r. alperesekkel szemben indult büntetőeljárásban a Győri Városi Bíróság 2010. április 27-én kelt és ugyanekkor jogerős B.811/2005/75. számú ítéletével az I-II.r. alpereseket a társtettesként elkövetett csalás büntette alól felmentette, ugyanakkor az I.r. alperest számvitel rendje megsértésének vétségében bűnösnek találta. A büntetőítélet indokolásában kifejtettek szerint az "A" Kft. 2003. évben a számvitelről szóló törvény rendelkezéseit nem tartotta be, sérült a bizonylati rend, mivel a ...-i céggel kapcsolatos gazdasági események teljes körű könyveléséről az I.r. alperes nem gondoskodott. Bizonylatok sem kerültek kiállításra, amely sérelmek olyan mértékűek voltak, hogy a társaság tényleges vagyoni, pénzügyi, jövedelmi helyzetének megismerését megnehezítették.

A perben kirendelt igazságügyi könyvszakértő, "E" megállapította, hogy amennyiben a ...-i társaság részére kifizetett 73.883.000,-Ft és a "C" részére kifizetett 28.000.000,-Ft az "A" Kft-nél maradt volna, úgy nem következhetett volna be a fizetésektelenség, hiszen az így fennálló 101.883.000,-Ft fedezetet nyújtott volna a szállítói tartozások kiegyenlítésére. A ...-i cég részére kifizetések alapjául szolgáló 5 db ügynöki díjról szóló számla közül a könyvszakértő 2 számla kiállításának alapjául szolgáló szerződést tudta azonosítani.

A szakértő kifejtette azt is, hogy "A" Kft-t az árfolyam ingadozásból ~ 14.000.000,- Ft árfolyam-veszteség érthette.

A szakértő utalt arra is, hogy a könyvelés adataiból a felperessel kötött és módosított szerződések (2003. október 28.) időpontjában még nem látszódnak a veszteség jelentős része, hiszen több nagy összegű tétel, csak november-december hónapban került a könyvelésbe (november-december hónapban ~ 57.000.000,-Ft-ot utalt át a Kft. a ...-i cég részére). Ugyanakkor október végén az ügyvezetésnek tudomása volt már arról, hogy a társaságnak a ...-i cég felé nagy összegű kifizetéseket kell teljesítenie, hiszen a december 16-án kifizetett 78.000 euró összegű visszavásárlásról már március 31-én megállapodtak. A december 16-án kifizetett 35.000 euró, illetve a november-december folyamán több részletbe kifizetett 105.000 euró összegekről pedig már 2003. október 16-án taggyűlési jegyzőkönyv készült. A visszavásárlási szerződések pedig 2003. október 27-én keltek.

A szakvélemény szerint október végére már az is kiderült, hogy az előlegként adott 28.000.000,-Ft várhatóan nem fog megtérülni, hiszen október közepén kellett volna az eladónak szállítani, "C" azonban ekkor már nem volt fellelhető.

A szakértő a fizetéseképtelenség bekövetkeztének időpontját 2003. december 31. napján határozta meg.

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság támadott ítéletével a felperes kereseti kérelmét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg I-II.r. alperesek javára egyetemlegesen 2.000.000,-Ft perköltséget, míg az ezt meghaladó perköltséget mindegyik fél maga viseli.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a felperes az első szállítás dátumától, illetve az első számla teljesítési idejétől 2003. november 5-től lett az "A" Kft. hitelezője. Az "A" Kft. fizetéseképtelenné válásának időpontja "E" szakvéleménye szerint 2003. december 31. Így a felperest az I-II.r. alperesekkel szemben a Gt. 56. §. alapján esetlegesen megillető anyagi jogi igény tényalapját a 2003. november 5-e előtti hitelezői igények nem képezték.

Mind a ...-i cég részére történt ügynöki jutalékok lekönyvelése, mind a "C" felé történt kifizetésnek a könyvelése és a pénzügyi teljesítése is 2003. november 5-e, vagyis a felperes "A" Kft. hitelezővé válása előtt történt meg. A visszavásárlások pénzügyi teljesítése 2003. november 5-e után, könyvelése azonban 2003. november 5-ével valósult meg. Mindezek az események azonban az "A" Kft. fizetéseképtelenné válásának bekövetkezte, azaz 2003. december 31-e előtt történtek, így nem szolgálhatnak alapul alperesek Gt. 56. §. (3), (4) bekezdéseire alapított felelősségének megállapítására.

Az elsőfokú bíróság által elfoglalt álláspont szerint önmagában az a körülmény, hogy a nagy haszonnal kecsegtető ügylet reményében kockázatos szerződéses kötelezettségvállalás történt ...-i céggel, valamint a "C" vel kötött szerződésekkel továbbá az a körülmény, hogy a szerződésekből eredő tartozás teljes egészében kifizetésre nem került, csak részteljesítések történtek, nem elegendő a felperesi kereseti kérelem megalapozottságához. A 2003. évben a

jelentős aszálykárak, valamint az euró forint árfolyam ingadozás magyarázatot ad az "A" Kft. gazdasági ellehetetlenülésére.

A Kft. tag korlátozott felelősségének áttörése kivételes jellegű, az ennek megállapításához szükséges bizonyítékokat a felperes szolgáltatni nem tudta. Így kereseti kérelmét az elsőfokú bíróság elutasította.

Az ítélettel szemben a felperes élt fellebbezéssel. Elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését kérte a Pp. 252. §. (2) bekezdése alapján, mivel az elsőfokú bíróság lényeges eljárási szabályt sértett azzal, hogy az eljáró tanács személyében bekövetkezett változásra figyelemmel nem alkalmazta a Pp. 144. §. előírásait.

Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését a Pp. 252. §. (3) bekezdése alapján is kérte, mivel a tényállás iratellenes rendelkezéseket tartalmaz, okszerűtlen és logikai ellentmondásokat tartalmazó megállapításokat rögzít.

A felperes másodlagosan kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereseti kérelemnek történő helyt adást.

Hangsúlyozta, hogy a bizonyítási eljárás adatai alapján megállapítható lett volna, hogy alperesek által folytatott tartósan hátrányos üzletpolitika eredményezte az "A" Kft. fizetéseképtelenségét. Az alperesek a ...-i céggel kötött szerződésekkel a részére fizetett üzletkötői jutalékokkal, a "C" részére kifizetett előleggel, az "A" Kft. vagyonát saját vagy más személyek javára tudatosan csökkentették.

Minimálisan elvárható gondosság tanúsítása mellett alperesek nem szerződhetek volna újra a "B"-vel azt követően, hogy a vele kötött korábbi ügyletekből 78.000 euró veszteséget realizált az "A" Kft.

Alperesek nem bizonyították a ...-i cég felé teljesített átutalások indokoltságát, szükségességét és elsődlegességét az egyéb hitelezőkkel szemben.

Nem értékelte az elsőfokú bíróság kellő súllyal azt az alperesi magatartást, amely során a "C" részére készpénzben, a CAD biztosítéki jellegének feladása mellett előleget fizettek, amely ügylet közrehatott a felszámolási eljáráshoz vezető veszteség keletkezésében.

Nem tulajdonított jelentőséget az elsőfokú bíróság a Gt. 132. §. és 166. §-ban írtak felperesek általi figyelmen kívül hagyásának sem. Az "A" Kft. két éve nem rendelkezett a törvényben előírt saját tőke összegével, ezért alperesi ügyvezetőknek törvényi kötelezettsége lett volna arról gondoskodni.

Alperesek a felperestől megvásárolt napraforgót értékesítették, azonban a befolyt vételárat nem az ellenérték felperes felé történő megfizetésére fordították.

Alperesek érdemi ellenkérelme a fellebbezés elutasítására és perköltség megfizetésére irányult.

Rámutattak, hogy az elsőfokú bíróság a 67. sorszámú jegyzőkönyv tanúsága szerint a Pp. 144. §-ában írtak szerint járt el, így nem sértett eljárási szabályokat.

Alperesek kiemelték, hogy felperes nem munkálta ki az elsőfokú ítélet azon iratellenes megállapításait, amelyekre tekintettel az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte.

Az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló kérelmét a felperes lényegében a ...-i céggel kötött szerződések valótlanúságára alapítja, a felperes azonban sem a szerződések fiktív jellegét, sem azok megkötésének okszerűtlenségét bizonyítani nem tudta.

Az "A" Kft. gazdasági ellehetetlenülése nem a "B"-vel kötött szerződésekre, hanem az árfolyam-ingadozásokra és az általános gazdasági recesszióra vezethető vissza.

Alperesek hangsúlyozták, hogy a nagy haszonnal kecsegtető üzlet reményében kockázatos szerződéses kötelezettségvállalás ténye nem bizonyítja a felperes által állított körülményt, hogy alperesek tudatosan más személyek javára csökkentették a társaság vagyónát.

Rámutatott, hogy felperes nem kellő megfontoltsággal járt el akkor, mikor visszautasította az alperesek cége által tett művi közraktározásra vonatkozó ajánlatot.

Hangsúlyozta, hogy felperes utólagosan hivatkozik az alperesek által irányított társaság alultőkésítettségére, noha ezen körülményeket a szerződéskötést megelőzően a cégbíróságon ellenőrizhette volna. A jogügyletet azonban csak utólagosan ítéli kockázatosnak.

Hivatkozott arra, hogy a felperessel kötött szerződést követően az alperesek által irányított társaságnak lehetősége nyílt arra, hogy a "D" Bank Rt.-vel kölcsönszerződést kössön, s így alappal számíthatott arra, hogy a felperes felé fennálló kötelezettségét a "D" Bank Rt. által folyósítandó kölcsönből teljesíteni tudja.

Alperesek a tagi kölcsönöket visszafizették és további 8.740.000,-Ft saját tőkéet bocsátottak a társaság rendelkezésére. A fenti tények azt bizonyítják, hogy alperesek minden tőlük várható megtettek az általuk irányított cég likviditási problémáinak kezelésére. A devizaingadozás, a Duna rendkívül alacsony vízállása, az agrárpiacok szélsőségessége és a kockázatos ügyleteken elszenvedett veszteség együttesen eredményezte a társaság 2004. év elején bekövetkezett fizetéseképtelenségét. A fenti körülmények azonban a felelősség-átörzés kivételes szabályának alkalmazására nem adnak lehetőséget.

Felperes az ellenkérelemre tett észrevételeiben hangsúlyozta, hogy nem tisztázott a perben, hogy mi indokolta a "C" részére kifizetett nagy összegű előleget a tároló raktár által kiállított bevételi bizonylat megszerzése előtt. Ezen körülmény tisztázására felperes "C" és "F" ügyvéd tanúkénti meghallgatását kérte. Indítványozta a "B" társaság regisztráló hatóságának megkeresését, a társaság mögött álló tulajdonosi kör felderítése céljából.

A művi közraktározásra irányuló ajánlat elutasításával kapcsolatosan felperes hangsúlyozta, hogy alacsonyabb áron korábban is értékesíthette volna a gabonát, az alperesek cégével kötött ügyletnek kifejezetten az általa kínált magasabb vételár volt az indoka. Így okszerűtlen döntés lett volna felperes részéről a közraktározási ajánlat elfogadása.

Utalt arra, hogy a "D" Bank Rt. saját szempontrendszere alapján tett minősítéséből nem vonható le az a következtetés, hogy alperesek cége a későbbiekben is hitel- és fizetőképessé válik.

Alperesek a felperes észrevételeire tett beadványukban "C" és a "F" ügyvéd meghallgatására irányuló indítványt a Pp. 235. §. (1) bekezdése alapján elutasítani kérték, figyelemmel arra, hogy a tanúként meghallgatni kért személyek szerepe az elsőfokú eljárásban is ismert volt, így idézésükre akkor is lett volna lehetőség. Ugyanígy a felperes a ...-i cég tulajdonosi szerkezetének felderítésére vonatkozó bizonyítási indítványt is előterjeszthette volna az elsőfokú eljárásban.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az ítélet megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta, a bizonyítékokat okszerűen értékelve helyes tényállást állapított meg, amelyből levont jogi következtetéseivel az ítélet megállapította.

Felperes alperesek felelősségét a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXIV. törvény (Gt.) 56. §. (3) és (4) bekezdéseire alapította. Ezen törvényi rendelkezés a társasági tagok azon magatartását szankcionálja, amikor a tagok a társaság elkülönült jogi személyiségével és korlátlan felelősségükkel a hitelezők rovására visszaéltek, különösen abban az esetben, ha a társaság vagyonával sajátjukként rendelkeznek, illetve ha a társasági vagyont saját, vagy más személyek javára úgy csökkentették, hogy tudták, illetve kellő gondossággal tanúsítása mellett tudniuk kellett volna, hogy ezáltal a társaság a kötelezettségeit harmadik személyek részére nem lesz képes teljesíteni.

Felperes által sérelmezett alperesi magatartások akkor alapozhatnák meg alperesek Gt. 56. §. (3) és (4) bekezdései alapján fennálló felelősségét, ha a perben felperes bizonyítja, hogy a ...-i céggel kötött szerződések fiktív ügyleteket takarnak, vagy igazolást nyert volna az alperesi cég vagyonának csökkentésére irányuló célzat.

A teljesítésbe nem ment gabonaszállítási szerződéseknél jelen esetben is alkalmazott, úgynevezett „szerződés-visszavásárlás” azonban - a szélsőséges ingadozást mutató gabonapiacra - általános gyakorlat, a teljesítésbe nem ment szerződésekből eredő jogkövetkezmények peren kívüli rendezésének, „elszámolásának” egy lehetséges módja. Alperesek csatolták az ennek alapjául szolgáló szerződéseket, amelyek megkötésére a felperessel létrejött megállapodást megelőzően került sor, noha tény, hogy a visszavásárlási szerződésekből eredő fizetési kötelezettség teljesítésére később került sor. Egyéb peradat híján pusztán abból a körülményből, hogy az "A" Kft. a visszavásárlási szerződésekből eredő és későbbi fizetésektől függetlenül fizetési kötelezettségeit teljes egészében, míg a felperessel kötött szerződésből eredőket csak részben teljesítette, sem a visszavásárlási szerződések fiktív volta, sem a társaság vagyonának a hitelezők előli elvonásának - akár eshetőlegesen - szándéka nem következnek.

A "C"vel kötött ügylet és az előleg kifizetése is megelőzte a felperessel történő szerződéskötést.

A repce iránti megnövekedett kereslet mellett a nagy összegű előleg kifizetésével vállalt kockázat nem ad kellő alapot annak megállapítására, hogy alperesek a társaság vagyonát más személyek ("C") javára úgy csökkentették, hogy tudniuk kellett volna, hogy ennek következtében a társaság kötelezettségeit harmadik személyek (így felperes) részére nem lesz képes teljesíteni. Reális hitellehetőségekkel számolva, figyelemmel a cég jelentős éves forgalmára, az előleg veszteségként jelentkezése és a fizetéseképtelenség közti okozati összefüggés a szerződéskötéskor alperesek számára nem volt nyilvánvalóan előre látható.

Tény, hogy alperesek a hitelezők felé jelentős részteljesítéseket eszközöltek, hitellehetőségeket kutattak fel, a tagi kölcsönöket visszafizették.

A perbeli szakértők által is megállapított jelentős árfolyam-ingadozások, általános gazdasági recesszió mellett, figyelembe véve az alperesek cége éves forgalmának nagyságrendjét, a ...-i céggel és a "C"vel kötött szerződések nem teszik megállapíthatóvá, hogy alperesek a társaság elkülönült jogi személyiségével alperesek visszaéltek, hogy a társaság vagyonával sajátjukként rendelkeztek, illetőleg, hogy a társasági vagyont saját vagy más személyek javára tudatosan, vagy nagyfokú gondatlansággal csökkentették.

Az ítéletábra osztotta az elsőfokú bíróság által elfoglalt azon álláspontot, hogy a felperes által felajánlott bizonyítás nem volt elegendő annak ítéleti bizonyossággal történő megállapításához, hogy alperesekkel szemben alkalmazható a felelősség áttörésének a Gt. 56. §. (3), (4) bekezdéseiben megfogalmazott kivételes szabálya.

A fentiek alapján az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §. (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes által előterjesztett bizonyítási indítványok fogantatását a Pp. 235. §. (1) bekezdés kizárta.

Az ítéletábra a pereszes felperest kötelezte a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet alapján megállapított mértékű ügyvédi munkadíjból álló perköltség alperesek javára való egyetemleges megfizetésére.

Győr, 2012. március 13. napján

Dr. Zámbo Tamás sk.	Dr. Menyhárdné dr. Sarmon Hedvig sk.	Dr. Maurer Ádám sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó: